

NACZAĆ (29) *vb pf*

a jasne.

praet 3 sg m naczał (25). *f* naczęła (2). \diamond *3 pl [m pers naczęli]*. *subst* naczęły (1). \diamond *imp 1 pl* nacznimy (1).

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVI w.*

Przystąpić do działania; wykonać pierwszą, początkową część jakiejś czynności lub wejść w początkowy okres jakiegoś stanu; zacząć; coepisse PolAnt [cum inf] (29) : Siadłszy pod drzewem nączął drzemać/ A po tym y twárdo ípác, BierEz A3; Xánt go frego pytać nączął: A komuś ty on kołącz dał BierEz C4, D2, D3, G2v, L4, N5 (9); Tedy Piotr naczał íe przifięgatz ij przeklinatz OpecŻyw 112v, 98v, 117; oto yufz ízwyąta anna nacząła brzemyenną chodzycz PatKaz II 76; WróbŻołt 22/3, 76/11; Z a thąłch thedi namową naczał yufch o gośpodinyey míllycz, y Richlo potym chcziall oną ízyekyerą íprząthnac LibMal 1543/76v, 1544/79v, 1545/102v, 1546/111; HistAl B3, Av, A4, B; Odiął tedy wiátr okrętowi wietrznik/ á nawałności wźiawłzy okręt ná íie/ nączęły im íáko piłą miotác HistRzym 11v, 2v; Ale dawłzy pokoy przedmowie/ iuz íámeey rzeczy mowíc nącznimy. ModrzBaz 2v; BudBib 4.Reg 15/37; BudNT Matth 11/7, Luc 12/1; [TomZbrudzBrul Gen 43/21].

Formacje współrdzenne: napocząć, począć, począć się, poczynąć, rozcząć, rozpocząć, szcząć się, wcząć się, wszcząć, wszcząć się, zacząć, zacząć się, zapocząć; poczynąć, poczynąć się, wczynąć, wczynąć się, wszczynąć, wszczynąć się, zaczynać, zaczynać się.

HJ